

הדרוויש והעכבר

פעם ישב לו דרוויש מתבודד וחשב על דברים גדולים וקטנים, כפי שנוהגים לחשוב דרווישים מתבודדים.

פתאום הוא ראה מעליו עורב מתעופף במעגלים ומתכונן לצוד עכבר קטן. העורב כבר החזיק את העכבר בטרפיו אך הדרוויש ריחם על העכבר, הוציא אותו מציפורני הטורף, הביא לביתו, השקה אותו בחלב והאכיל בכמה גרעיני אורז.

אך הנה לביתו של הדרוויש נכנס חתול גדול, בעל שפם מגודל וזנב מורם. הוא ראה את העכבר ורצה לטרפו. אלא שהדרוויש היה בקי בקסמים כפי שהיה בקי בתפילות ומחשבות. הוא ראה את הסכנה העורבת לחית מחמד שלו והפך אותו במחי יד

לחתול.

החתול האורח הוריד את זנבו בין רגליו והסתלק מהמקום.

באותו לילה נשמעה נביחת כלב בחצר. החתול המסכן הסתתר תחת המיטה.

הדרוויש רק הניע את כף ידו והופך אותו לכלב גדול.

לא עבר זמן ונמר גדול יצא מהיער. הוא ראה את הכלב והתנפל עליו כדי לטרפו. למזלו הדרוויש ראה זאת. שלוש תנועות ידיים והכלב הפך לנמר, ועוד איזה נמר! נמר מלכותי גדול.

הנמר היה גאה מאוד מדמותו החדשה. הוא התהלך ביער ובשדה ואיים על חיות אחרות שבסביבה.

הדרוויש ראה זאת ונזף בחיה "בלעדי היית נשאר עכבר קטן, אילו היית עוד חי בכלל.

אין לך זכות להתגאות והתנפל על חיות
אחרות."

הנמר כעס מאוד. הוא שכח כבר את מה
שעשה הדרוויש למענו. "איש לא יעז להגיד
לי שהייתי פעם עכבר" חשב בלבו "עכשיו
אטרוף את הזקן!"

אבל הדרוויש קרא את מחשבות הנמר.
"אתה כפוי טובה" אמר "תחזור עכשיו ליער
ותהיה שוב עכבר!"

הנמר הגאה הפך בין רגע לעכבר קטן,
מפוחד ועלוב ורץ מהר להסתתר בין שיחי
היער הגבוהים. יותר לא ראו אותו..
והדרוויש ישב בשקט וחשב על הדברים
הגדולים והקטנים..